

Η ΚΕ του ΚΚΕ αποχαιρετά το μεγάλο ηθοποιό Κώστα Βουτσά, ο οποίος για 70 χρόνια, με το πηγαίο ταλέντο του χάριζε απλόχερα τη χαρά και το γέλιο κερδίζοντας επάξια την αγάπη όλου του κόσμου. Η πλατιά αναγνώριση και η δόξα δεν τον άλλαξαν, δεν τον απομάκρυναν ούτε στιγμή από τους λαϊκούς ανθρώπους. Παρέμεινε απλός, ζεστός, εγκάρδιος, αξιολάτρευτος, μια μεγάλη καρδιά γεμάτη από το κέφι και τη χαρά εκείνου που γνωρίζει την αξία της ζωής.

Ο Κώστας Βουτσάς ζυμωμένος από νωρίς στα βάσανα της στέρησης, αλλά και στον πόθο και τον αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο, εξέπεμπε όλο εκείνο το ηθικό μεγαλείο των λαϊκών ανθρώπων, την καλοσύνη, τη γνησιότητα των αισθημάτων, τη θετική στάση απέναντι σε κάθε δυσκολία. Και δε θα μπορούσε να ήταν αλλιώς, αφού από τα δέκα του κιόλας χρόνια, εκεί που μπαίνουν οι βάσεις της ανθρώπινης προσωπικότητας, ο Κώστας Βουτσάς έγινε Αετόπουλο και μοίραζε προκηρύξεις του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ, που τύπωνε ο κομμουνιστής πατέρας του.

Τα σκληρά παιδικά του χρόνια στη Θεσσαλονίκη, δε σκλήρυναν την καρδιά του, που έμεινε ευαίσθητη μέχρι το τέλος. Αντίθετα, τον όπλισαν με ένα ασίγηστο πάθος για τη ζωή, τον έρωτα και την τέχνη.

Όταν στα εικοσιένα του έρχεται στην Αθήνα, ως απόφοιτος της σχολής θεάτρου του Μακεδονικού Ωδείου συνεχίζει το υπέροχο ταξίδι της καλλιτεχνικής δημιουργίας, όπου στην αρχή δουλεύει στα μπουλούκια και κατακτά την πειθαρχία στη συλλογική προσπάθεια. Μέσα από τη συνεργασία του με τα κορυφαία ιερά τέρατα του θεάτρου ανέδειξε το ανεξάντλητο και πηγαίο κωμικό του ταλέντο. Έγινε ο κύριος «κληρονόμος» της γενιάς των Αυλωνίτη, Μακρή, Λογοθετίδη, Σταυρίδη, Χατζηχρήστου.

Το μεγάλο κατόρθωμά του είναι ότι όποιον χαρακτήρα κι αν ερμήνευε, τον αγαπούσε και τον έκανε να φαντάζει σπουδαίος. Έπλασε έναν απόλυτα δικό του, μοναδικό, αυθεντικά λαϊκό, πληθωρικότατο, ευφάνταστο, πάντα ελεύθερο και πάντα παιγνιώδη, υποκριτικό κώδικα, ανοιχτό και πρόσφορο σ' όλα τα είδη της κωμωδίας.

Το μεγάλο, όμως, «όπλο» της υποκριτικής του ήταν η μη επανάπαυση στους «κώδικές» του. Ήταν η εγρήγορση, η επιστράτευση όλου του «είναι» του, η συμμετοχή όλων των κυττάρων του σε κάθε ερμηνεία. Μια διαρκής, καθημερινή αναδημιουργία των ρόλων και των

χαρακτήρων, έξω από τις ευκολίες και τη ρουτίνα της τυπικής επανάληψης, που τον έκανε να ξεχωρίζει όχι μόνο με την τέχνη του, αλλά και με την εντιμότητά του απέναντι στο κοινό, που ζούσε μαζί του την παράσταση.

Στις θεατρικές του ερμηνείες δεν έλειψαν άλλωστε και οι κλασικοί ρόλοι, όπως στις “Σφήκες” και τους “Αχαρνείς” του Αριστοφάνη, στον “Αρχοντοχωριάτη” και τον “Ταρτούφο” του Μολιέρου.

Ο Κώστας Βουτσάς ποτέ του δεν βολεύτηκε στην τυποποίηση. Αν και καταξιωμένος ως καρατερίστας κωμικός συμμετείχε σε κοινωνικά δράματα, όπως ο “Κατήφορος” και ο “Νόμος 4000”.

Όλο όμως το εύρος των δυνατοτήτων του και το βάθος της τέχνης του φάνηκε στις ταινίες του Βασίλη Βαφέα “Ο έρωτας του Οδυσσέα” και «Ο μώλος». Ειδικά στον “Έρωτα του Οδυσσέα”, όπου απέσπασε και βραβείο για το ρόλο αυτό, δημιούργησε ένα χαρακτήρα με τον οποίο αναμετρήθηκε για πρώτη φορά στην καριέρα του.

Ο Κώστας Βουτσάς έδειξε μεγάλο σεβασμό στο κοινό υποστηρίζοντας πως “Η σχέση με το κοινό είναι ανιδιοτελής. Δεν έχει κανένα συμφέρον από μένα ένα κοινό που μ' αγαπάει”. Γι' αυτό δεν απέφυγε ποτέ τη ζωντανή επαφή μαζί του.

Η συμμετοχή του πατέρα, του αδερφού και η δική του στην αντίσταση, η συνειδητοποίηση της ταξικής ανισότητας μέσα από τη δύσκολη ζωή του, το χρέος που ένιωθε απέναντι στον πατέρα του, μα πάνω απ' όλα η πεποίθηση ότι το ιδανικό ενός καλύτερου, δίκαιου κόσμου, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο θα γίνει πραγματικότητα, τον έφεραν κοντά στο ΚΚΕ, μια απόφαση ζωής μέχρι το τέλος.

Ο Κώστας Βουτσάς στήριξε το ΚΚΕ όχι μόνο με την ψήφο του, αλλά και με δηλώσεις και παροτρύνσεις να συστρατευθούν όλοι οι καταπιεσμένοι μαζί του.

Όπως ο ίδιος έγραψε στο Ριζοσπάστη: “Εγώ ψηφίζω ΚΚΕ και για λόγους συνείδησης, γιατί αισθάνομαι το χρέος απέναντι στον πατέρα μου, που αγωνίστηκε για όλα αυτά, που

συνεχίζει να αγωνίζεται το Κόμμα, αλλά και γιατί το ΚΚΕ είναι το μόνο που συνεχίζει να αντιστέκεται στην κατηφόρα που έχει πάρει η ελληνική κοινωνία και αισθάνομαι χρέος να συμμετέχω σ' αυτή την αντίσταση”.

Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ εκφράζει τα πιο θερμά της συλλυπητήρια σε όλους τους δικούς του ανθρώπους, που άφησε πίσω του, στις τρεις κόρες και τους δυο γιούς του, στη σύζυγό του Αλίκη Κατσαβού. Θα λείψει κι από μας και απ’ όλο τον κόσμο. Μα την ίδια στιγμή θα είναι εδώ, παρών με το έργο του, τους ρόλους του, και προπάντων με την ανεπανάληπτη κι αξέχαστη προσωπικότητά του. Θα είναι εδώ στους αγώνες του σήμερα και του αύριο για ένα καλύτερο κόσμο.